

NOTY O AUTORACH

Maria Braun-Gałkowska, profesor, psycholog, psychoterapeuta. Urodzona w 1939 r. w Mielechowie. Studia filozoficzno-psychologiczne na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim.

Od 1961 r. pracownik naukowo-dydaktyczny KUL, obecnie kierownik Katedry Psychologii Wychowawczej KUL i współpracownik Ośrodka Pedagogicznego im. św. Królowej Jadwigi w Częstochowie. Psychoterapeuta w lubelskim Ośrodku Terapii Rodzin i w Poradni Psychologicznej im. Natalii Han-Ilgiewicz w Lublinie. Współpracownik Duszpasterstwa Akademickiego oraz Duszpasterstwa Rodzin.

Członek Komisji Episkopatu do Spraw Duszpasterstwa Kobiet, International Academy of Family Psychology, Towarzystwa Naukowego KUL. W 1989 r. członek Komitetu Obywatelskiego Lubelszczyzny „Solidarność”.

Główne obszary badań: psychologia rodziny i wychowania, projekcyjne metody badania osobowości, metodyka nauczania.

Autorka licznych, wielokrotnie wznawianych publikacji naukowych i popularyzatorskich, m. in. książek: *Wyptyw telewizji na niektóre cechy osobowości dzieci* (1967); *Miłość aktywna. Psychiczne uwarunkowania powodzenia małżeństwa* (1980); *Rozmowy o życiu i miłości* (1981); *Psychologia domowa* (1985); *Trudne pytania. Listy o życiu i miłości* (1990); *Psychologiczna analiza rodzin osób zadowolonych i niezadowolonych z małżeństwa* (1992); *W tę samą stronę. Książka dla nauczycieli o wychowaniu i lekcjach wychowawczych* (1994).

Agnieszka Duczmał, dyrygent. Urodzona w 1947 r. w Krotoszynie. Studia w Akademii Muzycznej w Poznaniu (w klasie prof. W. Krzemińskiego). Po studiach asystent dyrygenta w Orkiestrze Filharmonii Poznańskiej, a następnie dyrygent w Operze Poznańskiej.

W 1968 r. założycielka, kierownik i dyrygent Orkiestry Kameralnej, od r. 1977 Orkiestry Kameralnej „Amadeus” Polskiego Radia.

Laureatka Krajowego Konkursu Dyrygentów w Katowicach i Międzynarodowego Konkursu Dyrygentów H. von Karajana. Wyróżniona tytułem „La Donna de Mondo” przez Saint Vincent International Culture Centre w Rzymie.

Repertuar: muzyka barokowa, romantyczna i współczesna. Koncerty i nagrania w przeszło 20 krajach Europy, obu Ameryk i Azji.

Józef Fert, doktor habilitowany, historyk literatury, poeta, krytyk literacki. Urodzony w 1945 r. w Korytnicy (woj. kieleckie). Studia z zakresu filologii polskiej na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim i Uniwersytecie im. Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie.

W latach 1968-1969 pracownik Wydawnictwa Towarzystwa Naukowego KUL. Od 1970 do 1990 r. nauczyciel w Liceum Ogólnokształcącym we Włodawie. Od 1983 r. sekretarz redakcji czasopisma „Studia Norwidiana”, a od 1985 r. również pracownik naukowo-dydaktyczny KUL. Członek redakcji *Dzieł wszystkich Norwida*.

Członek Towarzystwa Naukowego KUL, Towarzystwa Literackiego im. Adama Mickiewicza, Stowarzyszenia Pisarzy Polskich.

Wyróżniony nagrodami recytatorskimi, laureat Konkursu im. Józefa Czechowicza. Zasłużony Działacz Kultury, Honorowy Obywatel Miasta Włodawy.

Główne obszary badań: historia polskiej literatury romantycznej, Cyprian Norwid, współczesna poezja polska, tekstologia i edytorstwo.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Norwid poeta dialogu* (1982); C. Norwid, *Vademecum* (oprac., 1990); C. Norwid, *Kolebka pieśni* (oprac., 1990); *Poeta sumienia. Rzecz o twórczości Norwida* (1993); *Korespondencja T. Lenartowicza i H. Mickiewiczówny* (oprac., 1997); tomiki poetyckie: *Rytmy* (1987); *Zapach macierzanki* (1992); *Dominika* (1994).

Mirosława H a n u s i e w i c z, doktor, historyk literatury. Urodzona w 1963 r. w Gliwicach. Studia z zakresu filologii polskiej na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim.

Od 1987 r. pracownik naukowo-dydaktyczny KUL.

Członek Towarzystwa Naukowego KUL.

Główny obszar badań: historia literatury dawnej.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Świat podzielony. O poezji Sebastiana Grabowskiego* (1994); *Literatura polskiego baroku w kręgu idei* (współred., 1995); *Religijność literatury polskiego baroku* (współred., 1995).

Jan Franciszek J a c k o, doktor, filozof, artysta mim. Urodzony w 1966 r. w Kleszczelach.

Studia z zakresu filozofii na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim oraz w Internationale Akademie für Philosophie (Liechtenstein).

Od 1994 r. nauczyciel pantomimy w teatrach Niemiec, Szwajcarii i Liechtensteinu. Samodzielne występy głównie w Niemczech i Austrii. Założyciel i kierownik Teatru „Mimezis” w Liechtensteinie (od 1996 r.).

Od 1997 r. pracownik naukowo-dydaktyczny IAPh.

Główne obszary zainteresowań: etyka i antropologia filozoficzna, mowa ciała, teatr.

Autor artykułów z powyższych dziedzin.

Henryk K i e r e ś, doktor habilitowany, filozof. Urodzony w 1943 r. w Księginicach k. Dzieżoniowa. Studia z zakresu filologii polskiej na Uniwersytecie im. Mikołaja Kopernika w Toruniu i filozofii na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim.

Od 1982 r. pracownik naukowo-dydaktyczny KUL, od 1996 r. kierownik Katedry Filozofii Sztuki.

Główne obszary badań: filozofia sztuki, filozofia humanistyki, filozofia współczesna, teoria poznania.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Czy sztuka jest autonomiczna?* (1994); *Spór o sztukę* (1996); *Sztuka wobec natury* (1997).

Małgorzata K i t o w s k a - Ł y s i a k, doktor, historyk i krytyk sztuki. Urodzona w 1953 r. w Stalowej Woli. Studia z zakresu historii sztuki na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim.

Od 1982 r. pracownik naukowo-dydaktyczny KUL. Współpracownik kilku czasopism społeczno-kulturalnych.

Członek Międzynarodowego Stowarzyszenia Krytyków Sztuki AICA.

Główne obszary zainteresowań: sztuka i krytyka artystyczna XX w.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Paralele i kontrasty. Myśl o sztuce na łamach „Krytyki” Wilhelma Feldmana* (1990); *Bruno Schulz (1892-1942). In memoriam* (red., 1992).

Ewa Klekot, magister, etnolog, krytyk sztuki. Urodzona w 1965 r. w Warszawie. Studia z zakresu archeologii i etnologii na Uniwersytecie Warszawskim.

Od 1990 r. pracownik naukowo-dydaktyczny UW. Od 1995 r. krytyk sztuki w „Art & Business”.

Członek Stowarzyszenia Historyków Sztuki i European Association of Social Anthropologist.

Główne obszary zainteresowań: dawna sztuka ludowa, religijna sztuka popularna, sztuka współczesna, film.

Autorka artykułów z powyższych dziedzin.

Janusz Marciniak, doktor, malarz, pedagog i krytyk sztuki. Urodzony w 1954 r. w Poznaniu. Studia z zakresu malarstwa w Państwowej Wyższej Szkole Sztuk Plastycznych w Poznaniu.

Po studiach pracownik tej uczelni, obecnie Akademii Sztuk Plastycznych.

Członek Związku Polskich Artystów Plastyków oraz Międzynarodowego Stowarzyszenia Krytyków Sztuki AICA.

Główne obszary zainteresowań: sztuka, dydaktyka artystyczna, krytyka artystyczna (na łamach „Znaku”, „Czasu Kultury”, „Tygodnika Powszechnego”).

Najważniejsze publikacje książkowe: album: *Józef Czapski. Podziemna korona* (1993) oraz zbiór esejów: *Paradoks artystów* (1994).

Ludmiła Marjańska, magister, poetka i tłumaczka. Urodzona w 1923 r. w Częstochowie. Studia z zakresu filologii angielskiej na Uniwersytecie Warszawskim.

Od 1957 do 1979 r. redaktor audycji poetyckich w Polskim Radiu w Warszawie (w latach 1965-1969 kierownik Redakcji Poezji i Satyry, później samodzielny redaktor pr. III).

Członek Związku Literatów Polskich (od 1959 do 1983 r.) i Stowarzyszenia Pisarzy (od 1989 r., w latach 1993-1996 prezes Zarządu Głównego).

Uhonorowana licznymi wyróżnieniami Komitetu do Spraw Radia i Telewizji, tytułem Zasłużony Działacz Kultury, Medalem im. Anny Kamieńskiej, Nagrodą im. Stanisława Reymonta.

Zbiory wierszy: *Chmurne okna* (1959); *Gorąca gwiazda* (1965); *Rzeki* (1969); *Druga podróż* (1977); *W koronie drzewa* (1979); *Dmuchawiec* (1984); *Blizna* (1986); *Zmrożone światło* (1992); *Prześwit* (1994); *Stare lustro* (1994); powieści: *Powrócić do miłości* (1971); *Stopa Trzeciej Gracji* (1980); *Pierwsze śniegi, pierwsze wiosny* (1985); *Życie na własność* (1987); powieści dla młodzieży: *Zakochany zuch* (1989); *Pimpinella i Tatarzy* (1994); *To ja, Agata* (1997).

Autorka licznych przekładów z literatury angielskiej i amerykańskiej, m.in. poezji: R. Burns, T. Roethke, E. Browning, M. Moore, R. Wilbur, E. A. Robinson, W. B. Yeats (wyróżnienie Stowarzyszenia Tłumaczy Polskich za *Poezje wybrane*), i prozy: M. Forster, J. Bierhorst, A. Tyler, C. Shields.

Małgorzata Urszula Mazurczak, profesor, historyk sztuki. Urodzona w 1949 r. w Tarnowskich Górach. Studia z zakresu historii sztuki na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim.

Pracownik naukowo-dydaktyczny KUL od 1974 r. Obecnie kierownik Katedry Historii Sztuki Średniowiecznej Powszechnej.

Członek Towarzystwa Naukowego KUL.

Główne obszary badań: teoria sztuki, ikonografia średniowieczna, powinowactwo idei filozoficznych i sztuki średniowiecznej (w odniesieniu do takich zagadnień, jak np. portret poety-pisarza czy natura w sztuce).

Najważniejsze publikacje książkowe: *Zagadnienie czasu przedstawionego w obrazie na przykładzie niderlandzkiego malarstwa tablicowego XV w.* (1984); *Kryzysy w sztuce* (1988); *Motywy inspiracji w średniowiecznych wizerunkach Ewangelistów* (1991).

Ks. Krzysztof Nie da ł t o w s k i, doktor, teolog, etnolog, duszpasterz. Urodzony w 1959 r. w Gdańsku. Studia z zakresu teologii w Wyższym Seminarium Duchownym w Gdańsku, z zakresu religioznawstwa i etnologii religii na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim.

W latach 1983-1986 wikariusz w parafii św. Michała w Sopocie, obecnie (od 1990 r.) rektor kościoła św. Bartłomieja w Gdańsku. Jednocześnie wykładowca gdańskich uczelni: Wyższego Seminarium Duchownego i filii KUL. Duszpasterz środowisk twórczych archidiecezji gdańskiej.

Asystent kościelny Radia Plus, prezydent Fundacji „Pro Arte Sacra”.

Główne obszary zainteresowań: pogranicze sztuki i religii, etnologia (szczególnie sztuka etniczna Afryki).

Autor artykułów z powyższych dziedzin i scenariusza *Pasji* dla Teatru Ekspresji w Gdańsku.

Bohdan P o c i e j, muzykolog, krytyk muzyczny. Urodzony w 1933 r. w Warszawie. Studia z zakresu muzykologii na Uniwersytecie Warszawskim.

Od 1959 do 1991 r. współredaktor dwutygodnika „Ruch Muzyczny”.

Członek Związku Kompozytorów Polskich (w latach 1983-1986 przewodniczący sekcji muzykologów), Polskiego Towarzystwa Filozoficznego, Stowarzyszenia Pisarzy Polskich.

Laureat Nagrody Fundacji A. Jurzykowskiego (Nowy Jork).

Główne obszary zainteresowań: historia i filozofia muzyki, estetyka, muzyka religijna, romantyzm.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Klawesyniści francuscy* (1969); *Bach – muzyka i wielkość* (1972); *Idea – dźwięk – forma* (1972); *Lutosławski a wartość muzyki* (1976); *Szkice z późnego romantyzmu* (1978); *Mahler* (1992); *Bach i jego muzyka* (1996).

Paweł P r z y w a r a, magister, pisarz, filozof. Urodzony w 1968 r. w Mielcu. Studia filozoficzne na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim (obecnie studia doktoranckie).

W latach 1993-1995 nauczyciel języka angielskiego w szkole podstawowej w Lublinie. Od 1996 r. członek kolegium redakcyjnego kwartalnika „Akcent”. Współpracownik czasopisma „Twórczość” oraz katolickiego radia „VIA” w Rzeszowie.

W 1989 r. współorganizator happeningów Grupy Inicjatywnej „Propaganda” w Rzeszowie.

Główne obszary zainteresowań: filozofia podmiotu, filozofia języka, estetyka dzieła literackiego, mistyka chrześcijańska.

Autor utworów, głównie prozatorskich, publikowanych w czasopismach literackich oraz książki *Amnezja* (1995).

Kard. Joseph R a t z i n g e r, profesor, teolog. Urodzony w 1927 r. w Marktl (Bawaria, Niemcy). Studia teologiczne i filozoficzne w Wyższym Instytucie Teologicznym w Freising oraz na uniwersytecie w Monachium. Wykładowca teologii fundamentalnej i dogmatyki w Freising, później w Bonn. Od 1963 r. profesor w Münster, od 1966 r. – w Tybindze, od 1969 – w Regensburgu. W 1977 r. mianowany biskupem, a następnie (w tym samym roku) kardynałem. Od 1981 r. prefekt Kongregacji Nauki Wiary.

Ekspert na Soborze Watykańskim II, współzałożyciel czasopisma „Concilium”. Od 1981 r. przewodniczący Międzynarodowej Komisji Teologicznej.

Główne obszary badań: dogmatyka, teologia fundamentalna.

Ważniejsze publikacje książkowe: *Volk und Haus Gottes in Augustinus Lehre von der Kirche* (1954); *Die geschichtstheologie des heiligen Bonaventura* (1959); *Die christliche Brüderlichkeit* (1960); *Offenbarung und Überlieferung* (współautor, 1965); *Einführung in das Christentum* (1968, wyd. pol. *Wprowadzenie w chrześcijaństwo*, 1970); *Eschatologie – Tod und ewiges Leben* (1978, wyd. pol. *Eschatologia – śmierć i życie wieczne*, 1984); *Theologische Prinzipienlehre* (1982); *Kirche, Ökumene und Politik* (1987); *Salz der Erde* (1996, wyd. pol. *Sól ziemi. Chrześcijaństwo i Kościół katolicki na przełomie tysiącleci*, 1997).

Giovanni R e a l e, profesor, historyk filozofii. Urodzony w 1931 r.

Profesor historii filozofii antycznej na Katolickim Uniwersytecie Sacro Cuore w Mediolanie. Główne obszary badań: myśl filozoficzna Platona, Arystotelesa, Teofrasta i presokratyków.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Il concetto di filosofia prima e l'unità della Metafisica di Aristotele* (1961); *Teofrasto e la sua aporetica metafisica. Saggio di ricostruzione e di interpretazione storico-filosofica con traduzione e commento della Metafisica* (1964); *Aristotele, La Metafisica* (tłum. i oprac. t. 1-2, 1968); *Melisso, Testimonianze e frammenti* (1970); *Storia della filosofia antica* (t. 1-5, 1975-1980, wyd. pol. *Historia filozofii starożytnej*, dotychczas ukazały się: t. 1, 1993; t. 2, 1996); *Per una nuova interpretazione di Platone* (1989); *Saggezza antica* (1996). Wydawca i współtłumacz wszystkich dialogów Platona.

Stanisław R o d z i ń s k i, profesor, artysta malarz. Urodzony w 1940 r. w Krakowie. Studia w Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie.

Od 1963 r. samodzielna praca artystyczna, równocześnie pedagog, m. in. w domu dziecka, w szkole podstawowej i krakowskim Liceum Sztuk Plastycznych. W latach 1972-1980 docent w Państwowej Wyższej Szkole Sztuk Plastycznych we Wrocławiu, a od 1980 r. w Akademii Sztuk Plastycznych w Krakowie (od 1989 r. profesor). Obecnie rektor tej uczelni.

W latach 1991-1992 członek Rady Kultury przy premierze RP.

Członek Związku Polskich Artystów Plastyków, Międzynarodowego Stowarzyszenia Sztuk Plastycznych AIAP i Międzynarodowego Stowarzyszenia Krytyków Sztuki AICA. Członek rzeczywisty Wydziału Twórczości Artystycznej Polskiej Akademii Umiejętności, członek Towarzystwa Naukowego Sandomierskiego.

Wyróżniony m. in. Złotym Medalem Towarzystwa Przyjaciół Sztuk Pięknych, Złotą Odznaką ZPAP, Nagrodą Miasta Krakowa, Nagrodą Muzeum Archidiecezji Warszawskiej, Stypendium Instytutu Kultury Chrześcijańskiej im. Jana Pawła II w Rzymie i Nagrodą Fundacji A. Jurzykowskiego (Nowy Jork).

Eseista i publicysta w zakresie sztuki, wieloletni współpracownik „Tygodnika Powszechnego”. Autor licznych publikacji na temat sztuki współczesnej.

Tadeusz R ó ż e w i c z, poeta, dramaturg, prozaik. Urodzony w 1921 r. w Radomsku. Studia z zakresu historii sztuki na Uniwersytecie Jagiellońskim.

W okresie II wojny światowej absolwent tajnej podchorążówki, żołnierz Armii Krajowej, współpracownik prasy konspiracyjnej.

Członek Pen-Clubu, Bawarskiej Akademii Sztuki, Akademii Sztuki w Berlinie, Lipskiej Akademii Sztuki.

Doktor honoris causa Uniwersytetu Wrocławskiego.

Laureat Nagrody Państwowej I i II stopnia, Nagrody Miasta Wrocławia i Nagrody Miasta Krakowa, Nagrody Miesięcznika „Odra”, Nagrody Fundacji A. Jurzykowskiego, Austriackiej Nagrody Państwowej w Dziedzinie Literatury, Nagrody Kulturalnej Śląska (przyznawanej przez rząd Dolnej Saksonii) i in. Honorowy Obywatel Miasta Wrocławia.

Autor licznych utworów tłumaczonych na wiele języków, m. in. zbiorów wierszy: *Echa leśne* (1944); *W tyżce wody* (1946); *Niepokój* (1947); *Czerwona rękawiczka* (1948); *Pięć poematów* (1950); *Czas który idzie* (1951); *Wiersze i obrazy* (1952); *Równina* (1954); *Srebrny kłós* (1955); *Poemat otwarty* (1956); *Formy* (1958); *Rozmowa z księciem* (1960); *Zielona róża* (1961); *Nic w płaszczu Prospera* (1962); *Twarz trzecia* (1968); *Regio* (1969); *Płaskorzeźba* (1991); dramatów: *Kartoteka* (1960); *Grupa Laokoona* (1961); *Świadkowie albo nasza mała stabilizacja* (1962); *Akt przerywany* (1963); *Śmieszny staruszek* (1963); *Wyszedł z domu* (1964); *Stara kobieta wysiaduje* (1968); *Na czworakach* (1971); *Białe małżeństwo* (1972); *Odejście Głodomora* (1975); *Do piachu* (1979); *Pałapka* (1981); scenariuszy filmowych: *Świadectwo urodzenia* (1961); *Głos z tamtego świata* (1962); *Echo* (1964); *Miejsce na ziemi* (1965); *Drzwi w murze* (1974); *Opadły*

liście z drzew (1976); prozy: *Przerwany egzamin* (1960); *Wycieczka do muzeum* (1966); *Śmierć w starych dekoracjach* (1970); *Przygotowanie do wieczoru autorskiego* (1971); *Teatr niekonsekwencji* (1979).

Stefan S a w i c k i, profesor, teoretyk i historyk literatury. Urodzony w 1927 r. w Brześciu nad Bugiem. Studia na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim oraz na Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie. Od 1951 r. pracownik naukowo-dydaktyczny KUL, w latach 1971-1983 prorektor. Obecnie kierownik Katedry Teorii Literatury i Zakładu Badań nad Twórczością C. Norwida KUL.

Prezes Towarzystwa Naukowego KUL. Członek Polskiej Akademii Umiejętności. Członek Lubelskiego Towarzystwa Naukowego. Członek Komitetu Nauk o Literaturze Polskiej PAN.

Główne obszary badań: teoria literatury i metodologia badań literackich (ze szczególnym uwzględnieniem aksjologii), problematyka relacji religii i literatury oraz twórczość Norwida.

Najważniejsze pozycje książkowe: *Początki syntezy historycznoliterackiej w Polsce* (1969); *„Verbum” (1934-1939). Pismo i środowisko* (współautor, t. 1 i 2, 1976); *Z pogranicza literatury i religii. Szkice* (1978); *Poetyka. Interpretacja. Sacrum* (1981); *Norwida walka z formą* (1986); C. Norwid, *Wiersze* (wybór i oprac., 1991); *Wartość – sacrum – Norwid* (1994); C. Norwid, *Promet- hidion* (oprac., 1997). Redaktor szeregu prac zbiorowych, m.in. serii: „Tradycje religijne literatury polskiej” i „Literatura w kręgu wartości”. Redaktor naczelny czasopisma „Studia Norwidiana”.

Ks. Jan S o c h o ń, doktor, poeta, historyk filozofii, krytyk literacki, publicysta. Urodzony w 1953 r. w Wasilkowie k. Białegostoku. Studia z zakresu filologii polskiej na Uniwersytecie Warszawskim (filia w Białymstoku) i z zakresu filozofii na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim.

W latach 1984-1986 wikariusz w Lubochni i Jabłonie. Obecnie wykładowca w Wyższym Metropolitalnym Seminarium Duchownym, na Papieskim Wydziale Teologicznym i w Akademii Teologii Katolickiej w Warszawie. Stały współpracownik czasopism: „Nasza Rodzina” (Paryż), „Powściągliwość i Praca”, „Nowe Książki” i „Człowiek w Kulturze” oraz Polskiego Radia.

Członek Zarządu Głównego Stowarzyszenia Pisarzy Polskich.

Główne obszary badań: filozofia religii, filozofia sztuki, hermeneutyka, myśl św. Tomasza i scholastyka.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Merton, Lubochnia i literatura* (1990); *Ateizm. Wizja Étienne Gilsona* (1993); *U drzwi Godot. Szkice o poezji, filozofii i teologii* (1995); *Słownik pojęć zmystyfikowanych* (1995). Tomiki poetyckie: *Wiersze* (1979); *Wita mnie lęk* (1986); *Paryż i inne wiersze* (1989); *Przemija postać tego świata* (1990); *Nie dzieje się nic szalonego* (1990); *Nagość wielokrotna. 50 krótkich wierszy* (1991); *Brzęk dzwonków* (1993); *Jasność* (1994); *Modlitwa z muzyką* (1996); *Wszystkie zmysły miłości* (1997). Autor przekładów i prac edytorskich.

Tadeusz S t y c z e ń SDS, profesor, filozof, etyk. Urodzony w 1931 r. w Wołowicach k. Krakowa. Studia teologiczne na Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie, filozoficzne na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim. Od 1963 r. pracownik naukowo-dydaktyczny KUL. Obecnie kierownik Katedry Etyki, kierownik (i członek Rady Naukowej) Instytutu Jana Pawła II KUL, redaktor naczelny kwartalnika „Ethos”. Profesor Instytutu Studiów nad Małżeństwem i Rodziną im. Jana Pawła II przy Uniwersytecie Laterańskim w Rzymie. Członek-założyciel Internationale Akademie für Philosophie (Dallas, USA, obecnie Liechtenstein), Towarzystwa Naukowego KUL, Polskiego Towarzystwa Filozoficznego. Konsultor Papieskiej Rady do Spraw Rodziny oraz Papieskiej Rady do Spraw Duszpasterstwa Służby Zdrowia. Członek Rady Zarządzającej Papieskiej Akademii Pro Vita. Redaktor „Roczników Filozoficznych” KUL (z. 2), współpracownik czasopism: „Aletheia”, „Anthropotes” i „La Nuova Europa”.

Doktor honoris causa Uniwersytetu Nawarry w Pamplonie.

Główne obszary badań: etyka, metaetyka, antropologia filozoficzna i teologiczna, myśl Jana Pawła II.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Problem możliwości etyki jako empirycznie uprawnionej i ogólnie ważnej teorii moralności. Studium metaetyczne* (1972); *Zarys etyki, cz. I: Metaetyka* (1974); *Der Streit um den Menschen* (współautor, 1979); *Etyka niezależna?* (1980); *W drodze do etyki* (1984); *Jedynie prawda wyzwala. Rozmowy o Janie Pawle II* (współautor, 1986); *Miłości, gdzie jesteś? Medytacje rekolekcyjne* (współautor, 1986); *Wolność w prawdzie* (1988); *Nienarodzony miarą demokracji* (red., 1991); *Wprowadzenie do etyki* (1993); *Solidarność wyzwala* (1993); *Urodziłeś się, by kochać* (1993); *Życie jest święte* (współred., 1993); *Czytając „Przekroczyć próg nadziei”* (współred., 1995); *ABC etyki* (współautor, 1996); *O etyce Karola Wojtyły – uczeń* (1997).

Antoni Szwejd, doktor, filozof. Urodzony w 1955 r. w Gilowicach k. Żywca. Studia z zakresu fizyki na Uniwersytecie Jagiellońskim i z zakresu filozofii na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim.

Od 1983 do 1995 r. pracownik naukowo-dydaktyczny Papieskiej Akademii Teologicznej w Krakowie. Od 1995 r. specjalista od spraw analiz kosztów w Zakładach Piwowskich w Żywcu. Jednocześnie (od 1996 r.) wykładowca w Instytucie Teologicznym w Bielsku Białej.

Redaktor miesięcznika diecezjalnego akcji katolickiej „Akcja”.

Główne obszary badań: egzystencjalizm, myśl filozoficzna S. Kierkegarda, prawo naturalne, filozoficzne aspekty wyobraźni.

Publikacje książkowe: *Między wolnością a prawdą egzystencji. Studium myśli S. Kierkegarda* (1995); S. Kierkegaard, *Dziennik* (wybór i tłum., w druku).

Ks. Jerzy Szymik, doktor habilitowany, teolog, poeta. Urodzony w 1953 r. w Pszowie na Górnym Śląsku. Studia teologiczne w Wyższym Śląskim Seminarium Duchownym w Krakowie oraz na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim.

W latach 1979-1986 wikariusz w Siemianowicach Śląskich i Chorzowie-Batorym. Od 1991 r. pracownik naukowo-dydaktyczny KUL. Jednocześnie współpracownik redakcji „Gościa Niedzielnego”.

Główne obszary badań: teologia dogmatyczna, literaturoznawstwo i metodologia tych nauk.

Autor książek: *W poszukiwaniu teologicznej głębi literatury. Literatura piękna jako „locus theologicus”* (1994); *Problem teologicznego wymiaru dzieła literackiego Czesława Miłosza. Teologia literatury* (1996); oraz tomików poetyckich: *Uczę się chodzić* (1988); *Gwiazdy w filiżance* (1989); *Zupełnie inaczej* (1991); *Wstęp wolny* (1992); *Ziemia niebieska* (1994); *Dotyk źrenicy* (1997).

Jan Stanisław Wojciechowski, doktor filozofii, artysta plastyk, krytyk sztuki, działacz kultury. Urodzony w 1948 r. w Poznaniu. Studia artystyczne na Wydziale Rzeźby Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie i filozoficzne na Uniwersytecie im. Adama Mickiewicza w Poznaniu.

W latach siedemdziesiątych asystent na warszawskiej ASP, pracownik naukowy Instytutu Kultury w Warszawie, redaktor działu sztuki tygodnika „Literatura”. Od 1979 do 1990 r. własna pracownia rzeźbiarsko-ceramiczna w Warszawie. Jednocześnie opiekun artystyczny Galerii TP (Teatr Powszechny w Warszawie) i współpracownik „Przeglądu Powszechnego” (1986-1989). W latach 1990-1996 dyrektor artystyczny Centrum Rzeźby Polskiej w Orońsku. Od 1996 r. dyrektor Instytutu Kultury w Warszawie.

Członek Związku Polskich Artystów Plastyków (od 1973 r. do delegalizacji). Obecnie członek Międzynarodowego Stowarzyszenia Krytyków Sztuki AICA. Członek kolegiów redakcyjnych czasopism: „Rzeźba Polska”, „Arche” i in.

Główne obszary zainteresowań: style i tendencje sztuki współczesnej (szczególnie postmodernizm), socjologiczne i kulturoznawcze aspekty sztuki.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Pokolenie, sztuka, postawy* (1978); *Współczesne życie artystyczne – zagadnienia wybrane* (1987); *Z punktu widzenia rzeźbiarza. Sztuka lat osiemdziesiątych* (1993); *Postmodernistyczna kultura sztuk pięknych* (1995).

Rafał Aleksander Ziemięcki, magister, dziennikarz, pisarz, wydawca, polityk. Urodzony w 1964 r. w Piasecznie k. Warszawy. Studia polonistyczne na Uniwersytecie Warszawskim.

Od 1986 do 1990 r. pracownik miesięcznika literackiego „Fantastyka”. Następnie współpracownik radia WAWA i Polskiego Radia (m. in. audycje cykliczne „Ring wolny” i „Literatura niepoważna”), redaktor naczelny magazynu literackiego „Feniks”, kierownik działu publicystyki „Gazety Polskiej”. Obecnie niezależny publicysta („Najwyższy Czas”, „Gazeta Polska”, „Rzeczpospolita”, „Życie” i „Arkana”).

W latach 1993-1995 członek władz Unii Polityki Realnej. Współzałożyciel Forum „Młoda Prawica”.

Autor wielu artykułów, dotyczących polityki oraz spraw gospodarczych, recenzji i szkiców krytycznoliterackich oraz prozy science fiction.

Najważniejsze publikacje książkowe: tom opowiadań: *Władca szczurów* (1988); zbiór tekstów publicystycznych: *Zero zdziwień* (1995); powieści: *Skarby Stolinów* (1990); *Wybrańcy bogów* (1991); *Pieprzony los Kataryniarza* (1995, nagrodzona w plebiscytach czytelniczych „Sfinksem” i Nagrodą im. Janusza Zajdla); *Czerwone dywany, odmierzony krok* (1996).